

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL II

"Gazeta" iese în fiecare zi.

Abonamente pentru Austro-Ungaria

Pe un an 12 fl., pe șase luni

6 fl., pe trei luni 3 fl.

Pentru România și străinătate:

Pe un an 40 franci, pe șase

luni 20 franci, pe trei luni

10 franci.

Se primumeră la toate ofi-

ciale postale din într și din

afară și la ad. colectori.

Abonamentul pentru Brașov:

la administrațiune, piața mare

Nr. 22, etagiul I.: pe un an

10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei

luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în

casă: Pe un an 12 fl., pe

șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.

Un exemplar 5 cr. v. a. sau

15 bani.

Atât abonamentele cât și

inserțiunile sunt a se plăti

inaute.

Nr. 190.

Brașov, Duminică 28 August (9 Septembrie)

1888.

Din cauza sf. sărbători de Luni, diarul
nu va apăre până Marți seara.

Brașov, 27 August st. v. 1888.

Ungaria și Transilvania, acestu
pământu binecuvântat cu toate
frumsețele și darurile naturale,
aceste țări impopulate de cele
mai alese și de cultură mai ca-
pabile vițe de popore, ar puté se
fiă unu raiu pământesc, unu cen-
tru de lumină și de cultură, o ce-
tate neinvincibilă prin înțelegerea
și iubirea fiiloru săi.

Ar puté se fiă, dér cum sunt
ele în adevăr?

Frumsețele și bogățiile aces-
toru țări sunt esploatate de o-
menii și banii străini. Guvernul,
câci elu este adî statul, elu por-
runcesce și dirige toate, se îndes-
tulesce c'unu fatalismu adevăratu
turcescu, decă acești omenii și banii
streini pe câtu timp stringu a-
veri aici, își dau nume și firme
unguresci.

Milionele de locuitorii ai acestor
țări orbecă în nesciință, nu sunt
luminate nici adî asupra drepturi-
loru lor cetățenesci și scurmă
incă și astădi pământulu așa, ca
și cu sute de ani înainte. Pala-
turile ridicate de Trefort în Pesta
și școlele lui de concurență, cari
nu acoperu nici o lipsă, ci inau-
gurază numai lupte pentru susți-
nerea limbei și naționalității și în
cele mai depărtate colțuri ale țe-
rei, nu potu orbi pe cei ce știu
ce este cultura poporală.

De tăria și respectu în afară
nici vorbă nu pôte fi acolo unde
guvernul susține ideii scrintite, ne-
drepte și turburătoare ca aceea a
maghiarisării tuturor cetățeniloru
statulu.

La toate aceste se mai adauge
miseria administrației, justiției și
mai alesu a stărilor economice.

Guvernul adî nu se mai gân-
desce decât la aceea cum se-și

afle noi creditorii și cum se se
sustină la putere. Creditorii pen-
tru procente bune totu se mai află
nu se scie însă până când țera
storsă până la mēduvă va puté se
plătēscă aceste procente. Pute-
rea crede guvernul a și-o fi asi-
gurat prin legiunile de ființe scā-
pătate, cari se sustin din sacul
cu grăunțe alu statulu și cari în
cāderea guvernulu își vėdă pier-
derea pozițiunei lor; crede a
și-o fi asigurat prin fanfaronade
de sale în cestiuunile esteriore,
prin cari de o parte măgulesce
vanitatea nemărginită a Maghiari-
loru, de altă parte se arată tare
și mare „propter timorem populi“ în
lăuntru, și în fine prin denunțarea
și inegrirea ca: rėsvrētorii, tur-
burătorii a tuturor celoru ce mai
arată convințiune propriă, inde-
pendență de cugetare și a celoru
cari strigă după dreptate.

Unde vomu ajunge pe acēstă
cale? De sigur că la o catos-
trofă ne mai pomenită; acēsta o
presēmtu, ba o și discută între sine
cu îngrijire chiar și *faiseurii*, d-lui
Tisza.

Cum vine dér, că presimțind
totă lumea că mergem spre prā-
pastiă nu se ridică unu curentu
puternicu spre a opri în locu pe
cei dela guvern? Dela capu se
impute pescele! Guvernul ungu-
rescu stă pe basa *utilității* și a-
cēstă principiu, séu mai bine dīs
lipsa a orice principiu a devenit
motorul principalu alu politiceii
lui, care a lătitu demoralisarea în
toate straturile cetățenimei.

Guvernul dice: lāsămū toate
după cei mai puternici, ca se ne
lase pe noi a face ce voimū cu
cei mai mici și astfel se dobēn-
dimu câtu vomu puté pentru na-
țiunea noastră. Aspiranții la po-
sur și favoruri dicu: lāsămū toate
după guvern ca se ne putemū um-
plea oțele nōstre. Poporul nu pri-

cepe din toate aceste nimicū; elu
tace și se lasă a fi dusu ca vita
la jugu. La viitorul statulu, pen-
tru care se mănâncă atâtu de mult
la banchete, se golescū atâtea pa-
hare și spintecă aerul de atâtea
„éljén“-urii, nu se cugetă seriosu
nimeni dintre generația acēsta de
aspiranți.

E tristū dér adevăratu, că adî
nu există în Ungaria partidă par-
lamentară, dela care se se potă
spera reînșenătoșarea stărilor pu-
bliche și întemeierea unu viitoru
bun și sigurū.

Apponyștii nisuescu a pune la
cârma țerei aristocrația și clerica-
lismul. Istoria ne spune unde am
ajunge pe acēstă cale. Stagnați-
unea și ideile ruginite, ale căroru
urmări triste le deplāngemū adî,
sunt fructele dominațiunei inde-
lungate ale oligarchiei, pe care nu
a putut o imblāndi nici energia
unui Matia Corvinulū, nici uma-
nitatea lui Iosifu alu II-lea.

Politica partidei maghiare așa
dīsă liberală se îngrijesce numai
de ași face pe calea utilității mulți
și bunii argați și unelte de totu
felul și a se eternisa astfelu pe
sine. Una nu i se pôte nega a-
cēstei partide: ea își cunōsce bine
timpul și omenii, cari trāescū în
tr'ensulū. Êtă enigma maiorității-
loru sale covērșitoare. E clarū că
pentru asemenea partidă se potū
însufleți numai omenii dependenți
și omenii trebșoriloru.

Partida independenților Un-
guri în fine, luptă pentru unu prin-
cipiu, care realizatū, ar fi unul
dintre cele mai puternice mijlōce
de progresare; dér independenții
totodată sunt cei mai aprigi con-
trarai ai egalității naționale și de
limbă în aceste țări poliglote. Și
totuși fără înțelegere și solidari-
tate nu s'a eluptatū de când e lu-
mea nici nu se va elupta inde-
pendența unei țări.

Êtă pentru ce nu atrage nici
stégulū celū frumosū alu indepen-
denței și pentru ce nu causēză ac-
tualulu guvernū nici o bătae de
capu mișcarea independistă. Tisza
e cu multū mai dibaciu în de a-
ceste decātū se nu întimpine cu
unū surisū sarcasticū pe acei omeni,
cari dorescu scopulū dér însiși ni-
micescu mijlōcele, prin cari s'ar
puté atinge acelu scopu.

Esclusivismul și privilegiile
din vechime, n'au lāsatu ca aceste
țări se se desvōlte așa cum s'au
desvōltatū alte țări mai fericite.
Cādēndu privilegiile în Ungaria și
Transilvania n'au cādutū totu o-
dată și nisuițele din cari au is-
voritū; curēndu s'au aflatū alte
titluri de privilegiu. S'a inventatū
„națiunea susțitoare de statū“, s'a
identificatū o națiune cu statulū,
„maghiarisarea“ s'a proclamatū ca
idealul statulu și totu cei de de-
multū învērtescu lingura cea mare
în blidū, ér milioanele de foști io-
bagi rēmānū și acum straită golă
și de cultură și de avere. Cu alte
cuvinte trāimū totu timpul „or-
diniloru și alu staturiloru“, numai
cu alte etichete.

Ar fi timpul supremū ca se
înceteze odată nebuniile hărădite
din timpurile ruginite, nebuniile
de-a înghiți popore, cari devinū
cu atât mai ridicule, cu câtu sunt
mai nevoiași cei ce vorū a înghiți.
Ar trebui ca politica interioră dela
noi se ia o direcțiune sănătōsă și
dēmnă de secululū în care trāim;
ar trebui ca se urmeze și bărbații
de statū dela noi exemplulū sta-
telorū poliglote înfloritōre din Eu-
ropa; se lucreze cum au lucratū
poporele cu minte sănătōsă, pe cari
sōrtea le-a avisatū se trāescū îm-
preună cu altele într'unū statū.
Ar trebui în fine să pornēscă cu
toții pe calea *adevăratei democrații*,
câci numai acēsta ar puté mântui
și ferici acēstū statū.

FOILETONULŪ „GAZ. TRANS.

Peregrinagiu la Nicula.

Audisemū incă de multū, că Nicula
e unū simplu satū, ca toate satele, cu
deosebire numai, că pământulū lui e mai
puțin fructiferu ca în multe alte părți
ale Ardealulu, ér locuitorii lui, deși Ro-
māni, nu au portulū românescū. Prin
urmare nu aveam nici unū îndemnū, nici
o plăcere de a mă duce la Nicula, și cu
toate astea m'am dusū. Pentru ce?

Audisem, că la sărbătōrea Sānteii-
Mārii este obiceiul de a se duce ome-
nii la Nicula, și așa am socotitū se mergū
și eu, se facū ce facū alții, cu toate că
aveam se facū unū drumū destulū de
mare: 7—8 ore cu trāsura.

Am plecatū dér la Nicula fără vr'un
scopū hotărītū și fără nici o speranță
de-a profita ceva din acea cālătoriă și
cu toate acestea am profitatū multū. De
o parte am avut avantajul, că mi-am câș-
tigatū unū titlu spre a puté dice, că am
fostū și eu la Nicula, ceea ce înaintea
poporulu nostru din Ardealū trece de
ordinarū ca unū faptū de religiositate.
De altă parte am profitatū, fiindcă m'am

învrednicitū și eu de a vedē loculū unde
se fabrică așa numitele *icōne de Nicula*,
de care sunt pline mai toate bisericile
și mai toate casele țeraniloru romāni din
Ardealū, ba aceste icōne se transportă
chiar și prin Ungaria, Bānatū și Bucov-
ina.

Fabricațiunea lor e fōrtesimplă: c'unū
penelū inmuiatū în color se tragū că-
teva brezde pe o bucată de sticlă, for-
māndū astfelū o anumită figură, de de-
subtulū căreia se serie cu litere cirilice
d. e. „Sfântulū Nicolae“ etc. Numele fi-
gurei desemnate, deși nu se însemnă tot-
dēuna, ar fi neapērātū necesarū a se în-
semna, câci altmintrelea e imposibilū a
gāci pe cine vrē se reprezenteze cutare
orū cutare figură, deōrece aceste figurī,
cārora li-se dau nume de ale sfīnșiloru,
sunt de cele mai multe ori cu totulū
diforme și fōrte defectuōse.

Cum dicū, fabricațiunea acestorū i-
cōne e fōrte simplă, dér cu *norocū*. Ni-
cula cu icōnele ei a monopolisatū deco-
rațiunea a mii și mii de biserici și case
romānesci și abia de câți-va ani au în-
ceputū și unele din bisericile și casele
țeraniloru nōstri a se emancipa de sub
jugulū acēstui monopolū.

În adevărū, a și sositū timpulū se
ne scāpāmū de aceste icōne diforme și
se le înlocuimū cu altele mai moderne
și mai estetice. Dēr nu voiu se dicū,
că dōră facemū bine cum facemū, când
înlocuimū icōnele dela Nicula, cari suntū
fabricate de Romāni, cu nisce icōne fa-
bricate de speculanții evrei din Buda-
pesta etc.

icōnele dela Nicula suntū lucrate de
Romāni, prin urmare suntū *industria na-
țională romānescă*. Colportatorii aces-
torū icōne asemeoea suntū Romāni,
prin urmare în icōnele dela Ni-
cula mai avemū și unū micū *comerciu ro-
mānescū*.

Din aceste puncte de vedere eu
credū, că nu ar fi bine, ca vrēndū a ne
emancipa de icōnele de adî dela Nicula,
se încuragiāmū industria străină. Din-
potrivă, suntemū datorii din punctu de
vedere economicū naționalū a stărui ca
industria romānă dela Nicula se corēs-
pundă cerințelorū de astădi, fiă și numai
în parte. Sē li se dea industriașilorū
romāni din Nicula îndemnulū și ajuto-
rulū necesarū pentru a se cultiva și per-
fecționa în arta lorū, spre care au o în-
clinare înăscută.

Atāta am voitū se dicū despre icō-
nele dela Nicula. Acum se mă întorcu
la obiectū:

Nu farmeculū iconarilorū, nici frum-
seța loculu, câci satulū Nicula numai
frumosū nu e, ci o *Icōnă a St. Mārii* a-
târnată pe pāretele unei biserice de
lemnū, este obiectulū care atrage pe po-
porulū la peregrinagiu.

Icōna este simplă ca toate icōnele
de felulū ei. Se bucură însă de-o ado-
rațiune deosebită din partea poporulu,
câci se dice că ar fi *viud*: Înzadarū te
vei încerca a-o muta în locū străinū,
câci ia nu stă unde o așēdi, ci se în-
tōrce de sine la loculū ei.

Pentru a da unū adăpostū mai con-
venabilū miraculōsei icōne, s'a ziditū în
timpulū din urmă — grațiā pioșilorū pe-
regriin ale căroro contribuiri în totū
anulū suntū fōrte considerabile — o bi-
serică pompōsă în apropierea vechii mā-
năstiri. Dēr ce folosū... Sānta icōnă n'a
voitū se se sălășuiēscă în noua biserică
în care tū transportatā, ci prin puterea
ei sfāntă s'a reîntorsū de sine la loculū
de mai înainte, unde se află și acum.
Așa se vorbesce în poporū, care scie
legende întregi despre puterea mirac

Durere însă că omenii politici Unguri de nimic nu sunt ași mai străini, că tocmai de ideile adevărate democratice.

DIN AFARĂ.

Dilele trecute Gladstone a ținut o vorbire în cauza Irlandesilor către liberalii din Wales. El și-a încheiat vorbirea cu următoarele cuvinte: Arareori am fost în pozițiune de-a vorbi cu multă îndestulare despre politica Austro-Ungariei; der cu cea mai mare liniște am primit scirea, că Austria a dat Polonilor galițian și autonomia liberală. In privința acesta, dice Gladstone, Austria intruce pe Anglia.

Comentând vorbirea lui Floquet din Toulon, diarul „Dayly Telegraph“ își exprimă convingerea, că declarațiile pacifice ale ministrului președinte francesu pot mulțumi pe cei din Berlin, pentru că ele stau mai pe sus de ori-ce bănueli. De presentu Francesii sunt contra rășboiului, a căruia răspundere, decă ar vré s'o ia asupra-și cutare bărbat de stat, fără indoială că ar fi doboritu de către mânia poporului. Floquet o scie acesta forțe bine și de aceea s'a exprimat așa, câtu se aducă serviții bune Republicei și contrarii sêi politici nu voru ajunge la nimicu, decă cuvintele lui Floquet voru avé câtu de puțin resunet.

Pentru sinceritatea vorbirei ministrului președinte, dice „Deyly Telegraph“, mai pot servi următoarele: Nimicu nu pôte fi mai la locu decât tatica lui Goblet în cestiunea Masauahului. Nic unul dintre contrarii sêi politici nu pôte dice, că elu a fostu prea môle în apărarea drepturilor Franciei, și pe când și-a știut țese așa de cu țaria și de bine argumentele sale, pe atunci în vorbele sale așa a fostu de moderat și de circumspet, încatu nimeni nu se așteptă se urmeze din acestea vre-unu conflictu serios între cele două puteri întesate.

Nu se pôte însă dice totu așa și despre Crisp, pentru că deșele lui vătămătoare, de siguru că în alte împrejurări ar fi datu nascere la o replică primejdiôsă păcei. Goblet a condusu afacerea cu atâta experiență și tactu, încatu la casu decă s'ar nasce complicațiun mai seriose între cele două puteri, de siguru că simpatiile tuturor, ar fi pe partea Franciei și nu pe a Italiei provocătoare.

Dér ce e mai multu, incidentul acesta, care a întreventu în mijlocul tractărilor comerciale neisprăvite, este mai multu spre folosul administrațiunei lui Floquet; elu nu pôte cauza nici o

pagubă Franciei și bine sciu Francesii, că jertfa rășboiului vama lu va fi Italia. Succesul material și diplomaticu așadéră este pe partea Franciei. De altmintrelea și omenii cei mai parțial recunoscu, că Floquet și cabinetul sêu nu au pierdut terenu, ci din contră n'are de ce să se témă decă își va câștiga și de aici înainte în astfelu de modu stima și respectul marilor puteri, prin declarațiile sale cumpănite.

E destul — continuă „Daily Tel.“ — pentru liga de pace, decă se face o astfelu de declarațiune în favorul păcei; și declarațiunea acesta cu atâtu e mai însemnată, cu câtu ea s'a făcutu după acele mișcări navale, ce au făcutu pe ori și cine se credă, că Francia este ori și când în dreptu să dispună în marea mediterană și este în stare să țină țermurile ei nevătămate.

Din Serbia sosesce scirea despre o nouă schimbare în ministeriu. După o depeșă din Belgrad, cercurile politice de acolo dau o mare însemnatate impregiurării, că regele Milanu a chemat pe Ristic la Abbazia, unde se află și elu cu fiul sêu. E generalisatã opiniunea, că schimbările în ministeriu sunt apropiate în urma întâmplărilor celor din urmă din Belgrad. Lumea de acolo se așteptă chiar și la o schimbare de cabinet. Părerea acesta cu atâta se vede mai basatã, fiind că chiar și ministrul Boghicevic a fostu chemat alaltăieri la Abbazia. După o altă telegramă sedice, că Ristic n'a mersu la Albazia din ordinul Regelui, ci așa numai pe ne așteptate. Totul e secretu.

Porta reține în Constantinopolu de 12 ani pe Prenk-Bib-Doda, capul Miridișilor din Albania. Turburările din Albania au silitu acum pe Pörtă să esileze pe Bib-Doda în Caxtamani din Asia mică. Bib-Doda înainte de plecarea sa cercetat pe ambasadorul francesu contele Montebello din Constantinopolu, rugându-lu se stăruiescă pe lângă guvernul francesu, să-lu sprijinescă. Ambasadorul francesu însă i-a răspuns, că de dragul lui de siguru Goblet nu va fi aplicat să-trimitu corăbiile sale în Bosforu; după aceste capul Miridișilor albanesi s'a depărtat năcăjitu.

Bulgarii, cari au fostu Duminecă în Petersburg, mai alesu Zancow, au făcutu totu posibilul să provoce căderea prințului Ferdinandu prin o procedere energică a Rusiei. Zancow a asigurat, că, grațiã mijlocelor sale băneșci, prințulu se pôte ține încă multu timp. Rușii vedu în aceste cuvinte dorința opozițiunii bulgare, de a școte castanele din spuză cu mână

ștrîne, ceea ce este unu obicei urit al Bulgarilor. Opoziția se procedă acum însași energicu. In „Nowoie Vremia“ unu Bulgaru sfătuesce pe Rusia, ca în înțelegere cu câți-va puternici din Bulgaria să înlăture pe prințulu Ferdinandu; pentru acesta Rusia are numai să le asigure persóna și averea. după gonirea Coburgului.

„Daco-Romani în comitatul Bihorului.“

Sub titlul acesta reproduc diarele unguresci următoarele acșări și insulte, luate din foia „patriotică“ Szabadság, din Oradea mare:

In Vascău (Vaskoh) și împrejurime de unu timp încôce s'a putut observa ore-care murmur, fără ca să se fi putut însă constata adevărata și sigura caasă a acelui murmur. Acum însă s'a aflat, că Vasile Sala, învățator gr. or. în Vascău, Ioan Popovicu, învățator gr. or. în Vaskohzador și unu așa numit Koroy umblă cu lăcomiă să cetescă foia „economică“ din România, ce pörtă nevinovatul titlu: „Gazeta Satului“ (? — Red.) sêu „Gazeta Satamului“. (In unguresce: „Gazeta Dracului“, „Ördög újság“). Numitul diar a sosit în țoțonatu în colorile Valahiei și cetitorii sêi din provinciã s'au adunat cu mare poftă să asculte învățăturile lui.

Diarul acesta l'a resirat și unu individ alu autorității publice, der fiind că în primul lui articolu se vorbesce „despre alegerea sêmênței de sêménat“. In altu doilea „despre aplicațiunea mașinelor în economiã“. n'a suspiționat nimicu rău despre acesta foia și astfelu nu s'a mai interesat de acestu diar pe care îl credea că-i nevinovat.

Cercetând însă și mai departe cauza efectului i-a atrasu din nou atențiunea acelu diar nevinovat. pe care respectiva persóna l'a cetit acumi dela început până la sfirșit și a aflat, că titlul sub care se ascundu vicleniile aceste foi nu corespunde cuprinsului. Numai primii doi articoli s'au obicnuit a fi așa de nevinovați, ceialalti sunt cu tendințe politice. în cari se înjură statul și națiunea ungurescă cu intențiunea de a agita ignorantul popor valah...

Aci reproduc foile unguresci câteva pasage din unu articulu alu foiei românesci, apoi vorbindu despre învățatorul gr. or. din Vascău, continuă după „Szabadság“ astfel:

Șcôla greco-orientalor din Vascău fiind slabă, la cererea în scris a mai multor locuitor de acolo, inspectorul

r. de șcôle alu comitatului a mijlocit să l-se ridice o șcôlă de stat.

Abia s'a deschis însă șcôla de stat și subjedului de cerc, ce era aplicat pe timpul acela în Vascău, i-a succesu a-i constringe pe locuitorii gr. or. ca să ridice o șcôlă gr. or.: ba pentru ca inspectorul r. școlar să nu aibă nimicu de șisă nici în contra învățatorului și nici în contra localității, judele r. de cerc a eșit în timpul acesta din locuința sa, pe care a oferit-o ca locală pentru șcôlă, ér ca învățatoru a adus pe Vasiliu Sala, absolventu alu preparandiei din Arad.

Învățatorul gr. or. din Vascău primesce dela episcopia catolică din Oradea mare unu anumit ajutoru pentru instruirea limbei unguresci.

Inspectorul r. de șcôle, visitându acesta șcôlă de repețe ori, s'a informat despre uneltirile antipatriotice ale lui Vasiliu Sala, care pe școlari i-a învățat cântări dușmănoșe națiunei și s'a silitu să propage unu spiritu periculosu pentru liniștea și pacea publică. Mai de multe ori a amintit numele lui înaintea comitetului administrativ alu comitatului muștrându-l. ér odată a confiscat elu poesii „ofensătoare și agitătoare“, cari apoi s'au trimis la ministeriu: de altă parte s'au făcut pașii necesari, ca ajutorul datu din partea episcopatului de ritalu latinu să se dea numai pe lângă chitanța vidimată de inspectorul școlar.

Episcopatul cu promptitudine patriotică s'a supus aceste cereri; inspectorul regescu de șcôle însă, în timpul din urmă a făcut la șcôla gr. or. din Vascău nise experiențe atâtu de grozave, încatu a trebuit să denege vidimarea chitanței. In urma acesta Sala a trimis inspectorului o scrisore cu data de 26 Augustu, în care se exprimă între altele astfel: (se reproduc câteva pasage din scrisorea d-lui învățatoru adresate către inspectorul, apoi continuă mai departe) ...Și acest om, care cu o mână a scris aceste șiruri umilitore, cu cealaltă mână a divulgat tipăriturile agitatore serise în contra „Maghiarilor vicleni“.

Autoritatea comitatensă insciințată fiind despre uneltirile acestea, a pășit cu energiã, a făcutu cu gendarmii perchisițiã domiciliară și după ce s'a adevărit starea faptică a lucrului, pe paserile cele bune le-a arestat, ér despre acestu casu s'a făcut arătare la locurile mai înalte. Au fost arestați cu gendarmii învățatoru Vasile Sala din Vascău și Romulus Bartosu din Șohodolu Vascăului.

lôsă a acestei icône, în care privesce elu o adevărată oglindă a sufletului: Sub privirea celui pécătosu icóna se presentă în color posomorite, este tristă, ba câte odată chiar lacriméză; înaintea celor curați cu sufletul însă, icóna se arată veselă și zimbitor.

Nu-i mirare dér, decă cu ocașiunea sêrbătorei Sfintei-Mării, mai alesu la Sântă-Măria mare, timpul obicnuit alu perigrinagiului, sute și mii de credincioși peregrineză la Nicula stându se ia în slavă mica mănăstire de lemn, în care se află sfânta icónă și care e situată într'o pădure ce se înalță pe un del deasupra satului Nicula. Doi gendarmi cari stau cu baionetele pe pușcă în ușa biserice și alți gendarmi, cari stau în biserică în jurul s-tei icône, abia pot rêsbi a ține ordinea. Imbulzela e colosală, așa că adeseori gendarmii din ușa biserice se vedu siliți a recurge la baionetă pentru a imprăștia mulțimea ce stă să calce peste ei pentru a intra în biserică. Unii es și alții intră. Acesta se continuă totă ziua. Celor ce intră nu le este iertat, dér nici nu pot, din cauza nădușalei nesuferibile, să petrecă multu în acestă biserică de lemn, strimț

și întunecôsă. Cei ce intră se urcă pe câteva scări pentru ca să sărute sfânta icónă, ce este aședată mai sus de cum e statura unui om. După ce o sărută, se scobôră și esu pentru a lăsa să între alții în locul lor. Nu arare-ori se întâmplă chiar și nenorociri din cauza acestei grôznice imbulzeli.

Pe câtu de mare este imbulzela și confusia în biserică, pe atâtu este de mare și afară de biserică. De o parte veți cetele de Ruși veniți de prin Ungaria, purtându înainte câte un prapor și cântându innuri sfinte; de altă parte șiruri întregi de cerșitori pe laturele stradelor imploră elemosina trecătorului; în fine mai vinu șetrela de mărfuri ale unor Evrei și Armeni speculanți, de altă parte cărciume și lăutari. Pădurea gema de acestu sgomotu confus și unu prafu colosalu se ridică ca și unu fum peste arborii de fag și de stăjar.

Cam pe la ojină mulțimea începe a se rări. Tinerimea de ambe sexele se întorce în sat. Aici îi așteptă musica. Să începe jocul. O șură mică a unui proprietar din satu servește drept sală de joc. Danțulu duréză 3—4 ore și cu

elu se încheie solemnitatea „șântului peregrinagu.“

Din punctu de vedere religiosu eredinciosul nu multu a putut profita din acestu peregrinagu. La Nicula se facu, ce-i drept, frumoșe rugăciuni cu ocașiunea aceste sêrbători, din partea preoților romani din diccesa Gherlei, de care se ține acesta comună, dér liniștea sufletescă a credinciosului e prea turburată, atențiunea lui e prea absorbită de multele iniuriințe esteriore, decâtu ca să pôtă asculta în deplină pietate șintele rugăciuni.

Nici sfânta icónă nu-și manifestă puterea ei de vieță, ce i se atribue de poporul nepriceput. Multele impresiuni esteriore nici nu iartă pe privitorul bigotu să-și imagineze acesta icónă zimbindu ori lacrimându, amésurat fantasia și dispoziției sale sufletesci, ci făcare o vede așa, cum în adevăr este, adecă o icónă simplă, dér frumoșă, ca tôte icônele sfinte.

Peregrinul nu arareori se întorce desamăgit. Mântuința sufletului nu este a se căuta în mijlocul unui sgomotu ca acesta, căci mai multă garanțiã ofere pentru mântuința sufletescă rugăciunea

evlaviôsă, ce credinciosul o ridică linișcit lui Dumneșu în biserică din satul sêu, decâtu în mijlocul unei pieți ca acesta, unde prea puțină ocașiune are pentru a se gândi la cele sfinte.

Din punctu de vedere economicu, perderea ce rezultă din acestu peregrinagu este forțe mare pentru poporul nostru. Oboselă, spese și perdere de timp. Pe cei mai mulți acestu peregrinagu îi costă câte 2 și trei zile de călătorie. Călătoria costă bani, acasă se întâmplă pagube și lucrulu rămâne înderët. Perderile în timp, pagube și în bani, ce rezultă din unu singuru peregrinagu, câtu privesce pe poporul nostru, eu cred că s'ar puté evalua cel puțin la câteva mii de florini. Aceste mii se perd în făcare anu cel puțin odată, la st. Măria mare.

Astfelu peregrinagiul la Nicula se presentă mai multu ca o pierdere pentru popor, decâtu ca unu câștig în ce privesce religioșitatea lui și acesta ar trebui să-o aibă în vedere conducătorii sêi.

Unu peregrinu.

Din Bulgaria.

Diarului „Neue Freie Presse“ i se scrie din Sofia următoarele:

Rizov, fostu colaboratoru la diarul „Svoboda“ și fostu prietinu alu guvernului actualu, ér acum opoziționistu înfocată, a venită de vr'o câte-va sèptè-măni aici pentru ca sè scôtă unu diaru opoziționistu. Acum a eșitū primulu numeru din acestu diaru, care are ca titlu numele revoluționarului Cristo Boțiof. Diarul face unu viu apelu cătră oficerii bulgari, prin care îi ațăț la însubordinațiune și îi invită sè nu împedice poporul în esercitarea drepturilor sale constituționale și în scăparea Bulgariei de crisă.

Principele este acusată, că și-a călcăt jurământulu, pentru că împotriva constituțiunei, pe care a juratū, împarte decorațiuni și demnități. Rizov recomandă cu totă căldura împăcarea tuturor partidelor, constituirea unui cabinetu de coalițiune, și în casu de nevoie sacrificarea principelui, și găsece că crisa nu trebuie resolută de marile puteri, ci de bulgari. Cătū pentru ajungerea la o împăcare a tuturor partidelor, Rizov propune sè se țină întruniri de poporū în tôte orașele mai mari.

În ziua de 3 Septemvre, Rizov a fost datū în judecată pentru că a ațțat poporul și a vătămatū pe principele; dènsul a fost arestatū până când va da garanția.

SCRIRILE DILEI.

Cetimū în „Democrația“ următoarele: „Anunțăm cu plăcere, că domnișora Elena Teodorini, convenindū cu direcția teatrului naționalu, va da trei reprezentațiuni în București, în zilele de 15, 18 și 20 Septemvre. Piesele, în care va cânta celebra noastră cântăreță în aceste reprezentațiuni, vorū fi următoarele: Actul 4 din Gioconda, creațiunea sa, actul 4 din Trovatore, actul 1 din Traviata, Arie din Vesperle Siciliane, duetto din Hugenotii, Havana din Carmen și alte bucăți alese Suntemū siguri, că publicul din Bucuresci se va grăbi a merge sè admire ca și altă dată pe valorosa noastră artistă, care a avutū unū succés atăt de strălucitū pe tôte scenele europene, unde a cântatū. Din Bucuresci, domnișora Teodorini va merge sè dea câte-va reprezentațiuni și în alte orașe principale din țără.“

În „Illustrirte Zeitung“, revistă ilustrată din Lipsca, este o gravură care reprezintă pe Carmen Silva, regina României, pe malul mării în insula Sylt. Regina stă pe o stâncă, cu o carte în mână, ér jurū împrejurul Majestății Sale o mulțime de copii se îmbulzesc spre a asculta cuvântul ei.

Pressa din Bucuresci este invitată, ca sè asiste la inaugurarea teatrului Teodorini din Craiova, ce se va face la 3 (15) Septemvre. Serbarea acésta are sè fiă unū evenimentū pentru Craioveni.

„Românul“ află, că proprietatea diarlui Telegraful din Bucuresci a trecutū pe numele d-lorū Bălceanu și Conduratu, proprietari de tipografie, ér direcția va fi încredințată cu începerea de 1 Octomvrie d-lui I. Bibicescu.

Procesul reginei Natalia s'a amânătū pentru trei luni. Scirea, că ea se va stabili în Bucuresci, până acum, celū puțin, nu este confirmată. Mai probabilū este, că va sta cât-va timpū în Iași la d. N. Roznovanu, unde se află și sora M.-Sale.

Agiul în Bucuresci a scădūtū la 1.0/0. Ni-se comunică, că cuminia d-lui Basiliu Munteanu alias Oprea, învătătorū în Bacăleu (Săcele), cu d-ra Alexandrina

G. Ciupală, nu se va ține în 28 August v. c., precum s'a anunțatū în Nr. 187 alū fōiei nōstre, ci de-ocamdată s'a amânātū.

Miscarea comercială a României cu Bulgaria în timpul primelor șese luni ale anului 1887 a fostū următorea: S'au importatū în România 8002 tone de mărfuri bulgare reprezentândū o valōre de 936,020 frs.; s'a exportatū în Bulgaria o cantitate de mărfuri române de 12,576 tone, avēndū o valōre de 1,809,419 frs.

Corespondența „Gazetei Transilvaniei.“

Sibiu, 6 Septemvre 1888.

Conformū anunțului publicatū în zilele române, prelegerile la scōla civilă de fete a „Asociațiunei“ s'au început astăzi, după ce în zilele dela prima l. c. încōce, s'au făcutū inserierile și esamenenele de primire.

Eleve suntū inscise până acum 51, venite unele din mare depărtare, precum dela Pancota și chiar dela Suceava din Bucovina, mai fiindū încă anunțate de a veni.

Inceputul anului scolarū s'a făcutū în modū solemnū, prin unū cuvēntu rostitū din partea directorului cătră eleve în prezența întregului corpū didacticū în sala de festivități a institutului. Directorul scōlei este domnul I. Popescu, cunoscutū on. publicū din mai multe cărți didactice, publicate de domnia sa și de altmintrelea omū versatū în ale scōlei, avēnd o pracsă fōrte îndelungată pe cestu terenū. Èră persōnele din care se compune corpul didacticū suntū: a) D-lū Petru Spanū doctorū în filosofă dela universitatea din Iena, unde a fostū aplicatū și ca practicantū la scōla de modelū de lângă seminariul academicū pedagogicū în decursū de aproape doi ani. b) D-lū Vasilie Bologa, absolventū de filosofă la universitatea din Viena și Buda-pesta și doctorandū, c) D-lū Mihail Pirvu, absolventū de filosofă dela universitatea din Clușu și Greifswald, doctorandū, avēndū și esamenul fundamentalu de statū pentru profesura gimnazială. d) Domnișora Aurelia Filipesculū, absolventă dela institutul pedagogicū de statū din Clușu, și cu esamenū de calificățiune dela acélū institutū.

Actele prin carē se dovedesce calificățiunea arătată a fiă-cărui membru din corpul didacticū se află la onor. inspectoratū regescū de scōle din locū. Însemnāmū acésta aici, nu pentru cei ce nu mai încētă a calumnia pe cei ce suntū în fruntea institutului, ca sè-lū compromiță și nimicēscă, dēr pentru acei omenī de bună credință din publicul românesc, carī în adevērū se interesēză de scōla și în carī calumniile rēutăciōse ar putē deștepta îndoeli și nedumeriri în privința viitorului ei.

Pentru omenii de bună credință scriemū aceste, carī suntū accesibili pentru adevērū și prin urmare în stare de a vedē și de a recunōce, că scōla Asociațiunei, pentru care acésta a jertfitū și continuă a jerti atăta, se află în condițiunile cele mai avantajōse și că prosperarea ei nu mai atērnă decâtū dela încrederea cu care va fi îmbrățișată din partea publicului românū.

Sincerulū.

Comit. Solnocū-Dobēca, 30 Augustū 1888.

O ceremoniă religioasă. Stimate D-le Redactorū! Am audītū de multe ori vorbindu-se de mănăstirea „Strimba“ din protopopiatul Dergei, unde cu ocaziunea sèrbătōrei S-tei Mării (27 Augustū) se adună poporul din jurū la rugăciuni. D-lū vice-protopopū Ioanū Hațeganū, în alū cărui tractū se află mănăstirea Strimba, pentru ca acésta mănăstire sè nu-și piērdă din însemnătatea ei, câștigă împreună cu d-lū preotū din Ciachi-Gărbou, Ioanū Drăganū, și binecredinciosul curatore primarū Ioanū Șandorū, o icōnă a P. Cur. Verg. Maria dela Claustrulū

Franciscanilor din Deșu. Icōna este zugrăvită pe lemnū de teiu în stilū orientalū și deși fōrte vechiă, peste 170 ani, nimicū nu a pierdūtū din țără și frumșea ei. Credincioșii din Ciachi-Gărbou au împodobitū icōna frumosū, pentru a putē fi cuviinciosū espusă publicului, èră d-lū Ioanū Șandorū, curatore primarū din Ciachi-Gărbou, încuadră icōna în rāmī frumoșe cu sticlă și cu zarū pentru a se putē închide și deschide.

Icōna s'a aședatū mai întēiu în biserica gr. cat. din Ciachi-Gărbou, de unde în ziua prasniciului de S-ta Maria fū dusă cu procesiune mare la mănăstirea „Strimba“. În fruntea conductului erau d-nii preoți Ioanū Drăganū din Ciachi-Gărbou, Basiliu Popū din Poptelecū și Nicolau Popoviciu din Solomontū cu 7 praporī, inteligință multă din Ciachi-Gărbou, învătători, cantori și poporū numerosū din alte comune.

Icōna a fostū dusă de 10 fete și 4 prunci ca ministranți, în sunetul clopotelor și cu cântări bisericesci.

În dealul mănăstirei icōna și conductul pomposū fū întēpinatū de poporū și clerulū dela St. mănăstire, ce se prezentă în ornate preoțesci, cu praporī și sub conducerea vrednicului d-nū v.-protopopū Ioanū Hațeganū. Icōna fū dusă prin hotarulū mănăstirei până la loculū destinatū, unde avea sè se servēscă S.-Liturgiă, după care urmă binecuvēntarea apei și se sânti icōna prin d-nii v.-protopopi I. Hațeganu din Dergea și Stefanū Ilieșū din Cristolțulū mare, asistați de 14 preoți tractualū și 3 diecesani. După sântirea S. Icōne se rostiră cuvēntări acomodate ocaziunei de cătră d-lū v.-protopopū I. Hațeganū și d-lū preotū Ioanū Petranū.

În fine se începū în ordine bună sèrutarea s. cruci și a S. Icōne, și stropirea cu apă sântită. De când esistă acésta mănăstire nu s'a mai adunātū aci așa publicū numerosū poporū peste 2000 omeni. Preoți și alte persōne inteligente din tôte părțile au alergatū la acésta serbare; 7 gendarmi au fostū însărcinați cu păzirea ordinei. După finirea tuturor s'a ținutū S. Maslu de peste 100 bolnavi prin 9 preoți.

Recunosință se datoresce Escelenței Sale Metropolitanului Dr. Ioanū Vancea pentru îngrijirea față de casele mănăstirei, carī astăzi ca și unū castelū frumosū suntū puse în ordine și adăpostesctū pe orice călătorū streinū.

În poporū se speră, că mănăstirea Strimba ați mănē va deveni a doua Niculă în părțile acestea.

Unū credinciosū.

Intēmplări diferite.

Urmările neascultării de părinți.

Unū casū curiosū s'a întēplatū la Valencia, în Spania. Unū copilū de optū ani alū unei familii bogate de acolo a umblatū prin sertare contra necontenitelorū ordine ale mumei sale. Dândū preste unū revolverū, a fostū curiosū s'è-lū observe cu deamēntulū; unū glonțū s'a slobođitū, detunarea a rēsonatū în tōtă casa și copilul a primitū plumbul în pieptū. Muma a alergatū sè vadă ce este. În sè deja copilul a fostū pusū revolverulū la locū, a închisū sertarulū, își încheiasc bine haina la pieptū de unde curgea sânge, și mersc rîndindū înainte mumei sale. — Mamă scusă-mē, îi dișe dēnsul, am avutū unū cartușū de artificie și l'am aprinsū aici. Mama, care avea tocmai nīsoe visite, îl cređū pe cuvēntū și se întōrse. Dēr după tre-oere de douē cēsuri audi în camera de susū țipete șfășietōre. Alergă a doua oră și și gāsi copilul svērcolindu-se într'o baltă de sânge. Unū doctorū a alergă; însă nu mai putū sè scape dela mōrte pe miculū nenorocitū, care își de te sufletulū cu mănile întinse cătră mămă-sa, căreia i dișe cu unū glasū rugătorū: — Mamă, iertă-mē, că nu te-am ascultatū.

Mulțamită publică.

Aflāndu-se biserica gr. cat. din comuna Negrilescū într'o stare cu totulū desolată, Ilustritatea Sa domnulu Episcopū de Gherla Dr. Ioanū Szabo s'a înduratū prea grațiosū încō în anulū 1881 a-o provedē cu vestmintele și cu tōte rechisitele necesare pentru serviciul divinū, precum și cu o cruciuliță fōrte frumosă pentru pristolū.

Asemenea cu îndatinata-i marinimositate și bunăvoință, în anulū 1887, veneratulū Capitlu diecesanū a binevoitū a aplacida suma de 150 fl. din fondulū diecesanū ca ajutorū pentru nou edificānda scōla, ér în Noemvre a aceluiașū anū totū pentru edificānda scōla, în urma unei colecte, au binevoitū a mai contribui următorii marinimoși d-ni cu următōrele sume:

Ilustritatea Sa Domnulu Episcopū 3 fl., Revds. d-nū canonicū și prepositū Stefanū Bilțiu, precum și Revds. d-nū canonicū Mihailū Șierbanū, Demetriu Coroianu și Eusebiu Cartice câte 1 fl., M. on. d-nū Nicolae F. Negruțiu redactorū 10 fl. și claris. d-nū Ioanū Georgiu, spiritualū, 1 fl. Laolaltă 18 fl. v. a.

Acuma, când cu ajutorul Atotputintelui și a marinimoșilor contribuitori, atātū biserica e renovată și bine provedută cu tōte cele necesarii, cătră și scōla — care va putē servi de modelū multorū comune — se află aproape gata: fiă-ne permisū și pe acéste cale, în numele credincioșilor noștri, a aduce Ilustrității Sale, veneratului Capitlu și tuturor marinimoșilor Domnū contribuitori sincera și profunda noastră mulțamită, dorindu-le dela Atotputintele fericită și îndelungată viēță, ér rēposatulū de piă memoriă canonicū Michailū Șierbanū, carele în acestū intervalū a fostū chiamātū la cele eterne, și implorāmū odichnă eternă.

Negrilescū, 30 Aug. 1888.

Constantinū Iuga Teodorū Gițiu.
preotū gr. cat. curatore primarū.

DIVERSE.

Aforisme: O femeă mărītātă este o scrisōre ajunsă la adresă. — O domnișōra este o scrisōre netrimēsă. — O fată bētrānă este o scrisōre uitātă la poștă.

Cursulū pieței Brașovū

din 8 Septemvre st. n. 1888

Bancnote românesci	Cump.	9.50	Vēnd.	9.55
Argintū românescū	9.42	9.42	9.50	
Napoleon-d'orū	9.61	9.61	9.63	
Lire turcesci	10.90	10.90	10.92	
Imperialū	9.90	9.90	9.92	
Galbinū	5.72	5.72	5.79	
Scris. fonc. „Albina“ 6%	101.—	101.—	—	
„ „ „ 5%	98.—	98.—	98.50	
Ruble rusesci	123.—	123.—	124.—	
Discontulū	6½—8%	6½—8%	pe anū.	

Cursulū la bursa de Viena

din 7 Septemvre st. n. 1888.

Renta de aurū 4%	101.05
Renta de hărtiă 5%	91.40
Imprumutulū căilorū ferate ungare	148.—
Amortisarea datoriei căilorū ferate de ostū ungare (1-ma emisiune)	97.75
Amortisarea datoriei căilorū ferate de ostū ungare (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilorū ferate de ostū ungare (3-a emisiune)	113.50
Bonuri rurale ungare	105.—
Bonuri cu clasa de sortare	104.75
Bonuri rurale Banatū-Timișū	104.75
Bonuri cu cl. de sortare	104.50
Bonuri rurale transilvane	104.40
Bonuri croato-slavone	104.—
Despăgubirea pentru dijma de vinū ungurescū	100.—
Imprumutulū cu premiul ungurescū	180.—
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	125.75
Renta de hărtiă austriacă	81.65
Renta de argintū austriacă	82.30
Renta de aurū austriacă	111.20
Losuri din 1860	140.20
Acțiunile băncii austro-ungare	882.—
Acțiunile băncii de credit ungar.	—
Acțiunile băncii de credit austr.	315.10
Galbinū împărătesci	5.79
Napoleon-d'orū	9.63½
Mărci 100 imp. germane	59.55
Londra 10 Livres sterlinge	122.10

Bursa de Bucuresci.

Cotă oficială dela 26 Augustū st. v. 1888.

	Cump.	vēnd.
Renta română 5%	93½	94½
Renta rom. amort. 5%	95½	96.—
Renta convert. 6%	97½	98.—
Impr. oraș. Buc. 10 fr.	98.—	42.—
Credit fonc. rural 7%	107¾	108½
„ „ „ 5%	97.—	98.—
„ „ urban 7%	106.—	107.—
„ „ „ 6%	99½	100½
„ „ „ 5%	92½	93½

Editorū și Redactorū responsabilū:
Dr. Aurel Mureșianu.

Schwarze Seidenstoffe von 80 kr. bis fl. 11,40 per Meter (ca. 150 Qual.) versendet roben- und stückweise zollfrei das Fabrik-Depot G. Henneberg (f. f. Hoflieferant), Zürich. Muster umgehend. Briefe 10 fr. Porto.

Farbig, schwarz und weiss Seiden-Moirée von 95 kr. bis fl. 7,60 per Meter (antique und français) versendet roben- und stückweise zollfrei das Fabrik-Depot G. Henneberg (f. f. Hoflieferant), Zürich. Muster umgehend. Briefe 10 fr. Porto. 20,24—16

Sz. 1486—1888.

143

tkv.

Kivonatos árverési hirdetés.

Az erzsébetvárosi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, miszerint fogarasi Botha Jákob végrehajthatónak Schuller Fridrich, szász sárosi lakos végrehajtást szenvedett elleni 225 frt. 25 kr. és jár. iránti végrehajtási ügyében az erzsébetvárosi kir. járásbírósg területén lévő Sz. Sáros községben fekvő 280 sz. tjkben A 1—7, 9—15 és 17—19 rendsz. a. foglalt egynegyed részben végrehajtást szenvedő $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{4}$ részben Schuller Mihály, Iohan és Dániel tulajdonát képező összesen 533 frt. becsült ingatlanokra az egyenkéntített becsérték, mint megállapított kikiáltási árban az egyenkénti és egészbeni árverést elrendelte, és hogy ezen ingatlanok az 1888 évi September hó 25-ik napján délután 9 órakor Szász-Sáros község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alol is elfognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881 évi LX. t.-cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez lenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-us értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. Erzsébetvároson, 1888 évi Julius hó 6-ik napján.

A kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Sosirea și plecarea trenurilor și postelor în Brașov.

I. Plecarea trenurilor:

1. Dela Brașov la Pesta:

Trenul de persoane Nr. 307: 7 ore 10 de minute séra.
Trenul mixt Nr. 315: 4 ore 10 minute dimineața.

2. Dela Brașov la București:

Trenul accelerat Nr. 302: 5 ore 37 minute dimineața.
Trenul mixt Nr. 318: 1 ora 55 minute după améđi.

II. Sosirea trenurilor:

1. Dela Pesta la Brașov:

Trenul de persoane Nr. 308: 9 ore 46 minute înainte de améđi.
Trenul mixt Nr. 316: 9 ore 52 minute séra.

2. Dela București la Brașov:

Trenul mixt Nr. 317: 2 ore 32 minute după améđi.
Trenul accelerat Nr. 301: 10 ore 12 minute séra.

No. 250—1888.

140,3—3

CONCURSŪ.

Devenindŭ vacante următorele stipendii, și anume:

- A. 1. Unŭ stipendiu de 60 fl. pe anŭ din fundațiunea „Marinovici“, pentru studenți de gimnasiu.
2. Unŭ stipendiu de 60 fl. pe anŭ din fundațiunea „Galliană“, pentru studenți de gimnasiu.

Mai departe fiindŭ vacante:

- B. 3. Unŭ ajutoriu de 20 fl. pe anŭ din fundațiunea „Tofaleană“, pentru tineri descendenți din vre-o familiă de ale fostei comune „Tofaleu“, cari ar voi sé învețe vre-o meserie ore-care.
4. 4 ajutóre a 25 fl. pe anŭ, menite pentru tineri románi, cari voiescŭ a înveța vre-o meserie, dér mai cu sémă: rotăria, lemnăria (bărdășia), făurăria, mészaria (témplăria), cismăria, pălăria, culăria, șelăria, mașinăria agricolă.

Prin acésta se escrie concursŭ.

Cererele au a se înainta comitetului Asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului românŭ în Sibiu până la 30 September st. n. 1888.

Cererele întrate mai târđiu nu se vorŭ considera.

Aspiranții la vre-unulŭ din stipendiile amintite sub A. 1—2, au sé acudă la suplicele lorŭ:

- a) Carte de botezŭ în originalŭ séu în copie legalisată.
b) Testimoniu scolasticŭ de pe semestrulŭ alŭ II-lea alŭ anului scolarŭ premergătorŭ.

c) Atestatŭ de frecuentare dela direcțiunea institutului, în care cercetéză scóla de presentŭ.

d) Atestatŭ de paupertate séu de orfanŭ, decă concurentulŭ e orfanŭ. Conformŭ literilorŭ fundaționale la obținerea stipendiului de sub 2., din fundațiunea „Galliană“, *ceteris paribus* va avé preferință acela dintre concurenții, carele va dovedi că se trage din familia fundatorelui, și anume din familia „Popŭ și Antonŭ“.

Suplicanții la vre-unulŭ din ajutórele amintite sub B. 3—4 au sé presente următorele documente:

- a) Atestatŭ de botezŭ în originalŭ séu în copię legalisată.
b) Testimoniu scolasticŭ de celŭ puținŭ 4 clase elementare.
c) Contractulŭ încheiatŭ cu măestrulŭ, conformŭ §-lui 61 alŭ legi industriale (art. de lege XVII din 1884), în originalŭ séu în copię legalisată, și o adeverință dela măestru despre succésulŭ cu care lucră.
d) Atestatŭ de moralitate dela autoritatea competentă locală.
e) Adeverință dela părinți séu tutori, că suntŭ decisi a lăsa pe fiii séu pupilii lorŭ la învățatură până se vorŭ perfecționa pe deplinŭ.

Din ședința comitetului Asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului românŭ, ținută la Sibiu în 21 Augustŭ 1888.

G. Barițiu,
președinte.

Dr. Ioanŭ Crișianŭ,
secretariu II alŭ Assoc.

REPATI!

APA MINERALĂ

de

„REPATI“

introdusă numai de scurtŭ timpŭ în comerțŭ, în urma calităților ei superióre precum și a gustului escelentŭ este deja în generalŭ recunoscută și plăcută.

Se află totdeauna prospetă în cele mai multe băcării, magazinuri de vinŭ, farmacii și restaurațiuni, precum și pentru cumpărări en-gros la Depositul principalŭ

G. GIESEL,

Brașovŭ, Strada Teatrului Nr. 312.

REPATI!

REPATI!

130,12—4

REPATI!